

HRT znak: 5543973642-202503-8

Datum: 03.08.2026.

**OPĆINSKI SUD U VIROVITICI
STALNA SLUŽBA U SLATINI**

NA BROJ: Povrv-70/2026

Pravna stvar:

Tužitelj: **HRVATSKA RADIOTELEVIZIJA, PRISLAVLJE 3, 10000 ZAGREB, OIB: 68419124305**, zastupano po ravnatelju Robertu Švebu iz Zagorkine ulice 42, Orešje, OIB: OIB: 21757897197, zastupano po odvjetnici Maji Čuljak iz Zagreba, Medulićeva 31, OIB: 40083743529

Tuženik: **Mirko Zlatića, OIB 10982374380** iz Bjelovara, Alojzija Stepinca 20a, ranije iz Okruga Donjeg, Kralja Zvonimira 39, sada u Domu za stare i nemoćne u Trojstvenom Markovcu, Đurđevačka cesta 33, Bjelovar

Radi: isplate

ŽALBA

U ovoj pravnoj stvari Općinski sud u Virovitici/Stalna služba u Slatini donio je dana 26.07.2026. presudu broj Povrv-70/2026 te se tužitelj u otvorenom roku žali u cijelosti te ističe sljedeće;

Žalba se podnosi iz svih žalbenih razloga i to zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka,
- pogrešne primjene materijalnog prava.

U konkretnom slučaju posebno se ističe da je izreka kontradiktorna sa obrazloženjem iste, da o odlučnim činjenicama postoji kontradiktornost u odnosu na provedene dokaze i navode iz same presude te je tako učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka, a isto tako tužitelj smatra da je u presudi i odlučivanju o istoj došlo do pogrešne primjene materijalnog prava.

Obrazloženje:

Prvostupanjski sud je pobijanom presudom ukinuo platni nalog te na taj način odbio tužbeni zahtjev tužitelja, a sve iz razloga što sud neopravdano zaključuje da tužitelj nije dokazao da je tuženik obveznik plaćanja mjesečnih pristojbi.

Sud je pogrešno primijenio materijalno pravo te je načinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Tužitelj ističe kako je stav prvostupanjskog suda neprihvatljiv, odnosno da je Sud pogrešno primijenio materijalno pravo te je po stanju spisa u vrijeme zaključenja glavne rasprave trebalo održati, odnosno usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja te donijeti presudu u korist tužitelja.

Tuženi je nesporno evidentiran kao obveznik u evidencijama HRT-a za sporno razdoblje. HRT kao ovlaštena javna ustanova vodi evidencije obveznika sukladno zaprimljenim prijavama.

Zakon o HRT-u jasno navodi da su svi vlasnici i posjednici radijskih i televizijskih i drugih prijamnika na području Republike Hrvatske dužni HRT-u plaćati pristojbu. Prema tome, temeljem samog Zakona tuženi je bio dužan plaćati pristojbu. Temelj odnosno osnov ovog odnosa je u zakonu, a ne ugovornom odnosu stranaka i nema veze sa korištenjem usluge tužitelja, već posjedovanjem bilo koje vrste prijamnika.

Osnova obveza nije u nekom ugovornom odnosu tužitelja i tuženog, već u samom **zakonu** i to Zakonu o HRT, te sama činjenica ispunjavanja prijave, osim što je dužnost svih građana koji imaju prijamnik, nije od konstitutivnog značenja. Važno je da tuženi ima prijamnik u posjedu.

U konkretnom slučaju, Sud je u obrazloženju napadne presude naveo kako je cijeneći provedene dokaze nedvojbeno utvrdio da je tuženik obveznik plaćanja RTV pristojbe, međutim da tužitelj nije dostavio sudu niti jedan dokaz da je tuženik obveznik plaćanja mjesečnih pristojbi.

Sud time čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer zaključuje da je tuženi obveznik plaćanja mjesečnih pristojbi, ali ipak donosi odluku kojom ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi.

Nadalje, sud u obrazloženju presude navodi kako tužitelj nije dostavio niti jedan dokaz da je tuženik obveznik plaćanje RTV pristojbe, iako je tužitelj dana 08.04.2026. uz podnesak dostavio prijavu prijamnika, saldakonti karticu te dokument pod nazivom „Obveznik plaćanja RTV pristojbe“ čime je tužitelj dokazao da je tuženi uredno prijavljeni obveznik plaćanja mjesečnih pristojbi. Time je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je izreka presuda kontradiktorna s obrazloženjem presude, a i samo obrazloženje presude počiva na kontradikciji.

Ukoliko tuženi nešto spori, svoje tvrdnje mora i dokazati, a to u konkretnom slučaju nije dokazao, već upravo suprotno na temelju materijalnih dokaza u spisu je vidljivo da je

tuženi uredno prijavljeni obveznik te je iz saldakonti kartice vidljivo kako postoji predmetno dugovanje te da tuženi predmetni sporni dug nije podmirio.

Nastavno, ističe se da je potraživanje za RTV pristojbu zakonska obveza građana i pravnih osoba koji imaju prijamnike u RH (u vlasništvu ili posjedu - nevezano uz vlasništvo ili posjedovanje nekretnina i prebivalište koje je prijavljeno u MUP-u). Tuženi je za sporno razdoblje uredno prijavljeni obveznik, a svoj prijamnik nije odjavio, a ovdje predmetni dug nije podmirio.

Prema Zakonu o HRT-u je određeno:

*"Članak 34. (1) Svatko tko ima **u vlasništvu ili posjedu** radijski i televizijski prijamnik odnosno drugi uređaj za prijam radijskog ili audiovizualnog programa (u daljnjem tekstu: prijamnik) na području Republike Hrvatske koje je pokriveno prijenosnim signalom dužan je HRT-u plaćati mjesečnu pristojbu utvrđenu člankom 35. stavkom 2. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno."*

Tako je sud načinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer prilikom odlučivanja je pogrešno ocijenio provedene dokaze, a presudu odnosno izreku iste utemeljio na činjenicama koje ne proizlaze i kontradiktorne su sa provedenim dokazima i to kako materijalnim dokazima u spisu, a tako i navodima tuženog.

Time je sud prilikom odlučivanja potpuno pogrešno izveo zaključak u izreci napadane presude koja je u suprotnosti sa svim provedenim dokazima i to materijalnim dokazima u spisu te drugom dokumentacijom i provedenim postupkom.

Imajući u vidu gore navedeno i izvedene dokaze jasno je da sud svoju odluku ne temelji na provedenim dokazima i ispravama u spisu te je izreka kontradiktorna sa ispravama i dokazima provedenim tijekom postupka.

Naime, proveden je dokaz uvidom u izvod iz evidencije obveznika i upravo je u istu tuženik upisan te je proveden dokaz uvidom u saldo konti karticu iz koje je vidljivo da postoji dugovanje prema tuženiku koje on nije podmirio.

Tužitelj je sudu dostavio dokaze iz kojih je vidljivo da je tuženi evidentirani obveznik, a iz čega jasno proizlazi da je ovaj odnos utemeljen na činjenici posjedovanja prijamnika.

Sud u obrazloženju navodi da tužitelj nije dokazao da je tuženi obveznik plaćanja mjesečnih pristojbi, međutim, sukladno pravilima o teretu dokazivanja, odnosno pravilu da je teret dokaza na tužitelju, tužitelj je podnio dokaze u obliku isprava slijedom čega je upravo tuženi dokazao postojanje predmetnog dugovanja.

Sud u obrazloženju navodi da teret dokaza leži na strani koja određene tvrdnje u postupku

tvrdi te je tužitelj sudu dostavio materijalne dokaze o postojanju obveze plaćanja mjesečnih pristojbi. Sud je temeljem materijalnih dokaza u spisu donio presudu čija izreka je u suprotnosti sa provedenim dokazima čime je u odlučivanju sud načinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Prema tome, iz provedenih dokaza ne proizlazi izreka napadane presude te je donoseći odluku sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Slijedom navedenog, jasno je da predmetna tražbina postoji te da je dapače tuženik bio obveznik u sporno razdoblje, što je vidljivo iz materijalnih dokaza u spisu. Također iz saldakonti kartice je vidljivo da postoje otvorene stavke, odnosno potraživanje prema HRTu te da predmetni dug nije podmiren. Svaki drugi zaključak koji stoji u obrazloženju i na kojem se temelji izreka presude u kontradikciji je s provedenim dokazima u spisu i ne počiva na njima te je tako izreka presude u kontradikciji sa provedenim dokazima.

Uz pogrešnu primjenu, odnosno neprimjenu materijalnog prava, sud je učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.2.t.11. ZPP-a, jer je izreka presude u cijelosti suprotna s obrazloženjem iste, a napose je suprotna dokazima provedenima tijekom postupka, jer upravo iz istih proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja.

Slijedom navedenog tužitelj ukazuje i na gore navedenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka i u tom smislu što obrazloženje napadane presude jest dijametralno suprotno sa zaključkom suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja, te sa provedenim dokazima u spisu.

Nadalje, tužitelj ističe kako je Sud pogrešno primijenio relevantne odredbe procesnog prava, odnosno odredbe ZPP-a, i to na način da je na neprihvatljiv način primijenio odredbe propisane čl.8. ZPP-a, a koje propisuju kako sud uzima kao dokazane činjenice na temelju brižljive i savjesne ocjene svakog dokaza posebno, kao i u korelaciji sa ostalim dokazima i stanjem spisa u tijeku zaključenja glavne rasprave. Upravo pravilno primjenjujući navedenu odredbu ZPP-a, Sud je trebao odluku donijeti u korist tužitelja, jer iz materijalnih dokaza dostavljenih od strane tužitelja, kao javne ustanove, nedvojbeno proizlazi kako je tuženi u obvezi prema tužitelju, da predmetni dug postoji te da mu tuženi nije podmirio ovdje utuženi dug.

Slijedom navedenog, a sukladno materijalnim dokazima u spisu, evidentno je da je sud načinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer izreka presude ne proizlazi iz provedenih dokaza i kontradiktorna je sa istima, te je potpuno pogrešno primijenio materijalno pravo i to Zakon o HRT-u kada ne primjenjuje isti u pogledu statusa obveznika.

Tužitelj kao javna ustanova vodi evidenciju obveznika plaćanja RTV pristojbe na području

RH, a upravo je iz evidencije obveznika, kao javne isprave razvidno da je tuženik obveznik plaćanja RTV pristojbe.

Radi se o mjesečnoj pristojbi koja je vidljiva iz platnog naloga, dokaza iz spisa i specificiranog tužbenog zahtjeva, a čija je visina određena također zakonom i nesporna je. Tako je u konkretnoj pravnoj stvari temeljem materijalnih dokaza provedenih u spisu evidentno da je tužbeni zahtjev osnovan.

Osim toga, a imajući u vidu gore navedeno i činjenicu da je tužbeni zahtjev trebalo usvojiti to je tako trebalo i naložiti tuženom da tužitelju nadoknadi troškove postupka i to sukladno Ovršnom zakonu i ZOO-u te odredbama ZPP-a tužitelj ima pravo na naknadu troškova koje mu je prouzročio tuženi, koji su bili nužni i opravdani i ima pravo na zakonsku zateznu kamatu ukoliko se tražbina ne plati na vrijeme.

Tužitelj je svaki od svojih troškova koji su evidentno nastali precizno naveo i potraživao, u spisu je dokaz da su isti nastali, a visina im je određena zakonom ili Tarifom odnosno evidentna je iz spisa. Kamate se potražuju sukladno zakonu.

Prema tome, radi se o nužnim i nastalim troškovima koji su određeni i zatraženi te pravilnom primjenom materijalnog prava i odredaba ZPP-a ih je trebalo naložiti tuženom da nadoknadi tužitelju.

Na gore opisani način sud je prvenstveno pogrešno primijenio materijalno pravo, a došlo je i do bitne povrede odredaba parničnog postupka jer dokazi i navodi iz provedenog postupka ne odgovaraju obrazloženju napadane presude i kontradiktorni su sa njime te iz istih ne proizlazi izreka napadane presude u pobijanom dijelu.

Sukladno gore navedenom, tužitelj predlaže preinačiti prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu, te usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti i održi platni nalog za neplaćenu razliku uz nadoknadu troška parničnog postupka i troškova ove žalbe, a podredno ukinuti prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Slijedom naprijed navedenog predlaže se održati na snazi platni nalog sukladno prijedlogu tužitelj, te naložiti tuženom namirenje troškova uključivo i troškova ove žalbe.

HRVATSKA RADIOTELEVIZIJA

Maja
Čuljak Digitally signed
by Maja Čuljak
Date:
2026.08.03
13:55:02 +02'00'

Potražuje se trošak pristojbe na žalbu te

Odvjetnički trošak sastava ove žalbe (tbr.10) u iznosu od 60,00 Eura + pdv 25%

+ pristojba na žalbu u iznosu od 30,00 Eura

+ zakonske zatezne kamate po čl.29 ZOO-a od donošenja drugostupanjske odluke do namirenja